

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških naselbinah

V Calumetu, Michigan, sta se poročila Miss Ann Rabuze ter Dominik Richetta. Miss Rabuze je Slovenka, hči Mr. in Mrs. Jakob Spreicerja iz Mohawk, Mich.

V Painesdale, Michigan, so pred kratkim ustanovili Jugoslovanski prosvetni klub. V Painesdale je naseljenih mnogo Jugoslovancev, in tudi Calumetčani bodo prihajali zraven. V kratkem priredijo javni shod.

V New Castle, Penna., je umrl nagle smrti, za srčno kapjo, rojak Anton Ehart, star okoli 55 let. Njegova soproga Uršula je umrla pred 6. meseci. Zapuščata tri hčere in enega sina, v Bessemer, Pa. več sorodnikov.

V Forest City, Penna., je umrla Mary Bezek, slovenska farmarica, stara komaj 41 let. Ranjka zapuščala žalostnega soproga in 10 otrok, starše, dva brata in tri sestre.

Petindvajsetletnico svojega mašinstva je praznoval pretekli teden Rev. John C. Gruden v Chicagi, Ill. Rev. Gruden poučuje bogoslovje že 23 let v semenišču v St. Paul, Minn. Med poučnicami rad zahaja med Slovence in pomaga pri cerkvenih opravilih. Zato je "gospod doktor" dobro poznan med narodom.

Novice iz Barbertona

Prihodnjo soboto, 25. junija bo imelo društvo "Magic City Juniors" od S. D. Zveze piknik v Hopocan Garden. Mladina vlnudno vabi, da jo poseti na omenjeni dan ostala mladina v naselbini, kakor tudi naši starejši v Barbertonu. Celo Clevelandčani so obljubili, da pridejo. Obljublja se mnogo zabave. — Na prijateljevi farmi v Rittman, Ohio, bodo imeli pa jagri skupno s pevci "Javornika" kresni večer. Že več let se na isti večer zbere družba in po starokrajem običaju zažge kres. Pravijo, da imajo vedno "good time", in tako bo tudi letos.

Na grobove sinov

Dne 28. junija se bosta v New Yorku vkrcali na parnik Leviathan Mrs. Elizabeth Gabrenja in Mrs. Švigelj, da obiščeta grob svojih sinov, ki sta padla tekom svetovne vojne na bojišču v Franciji. Grobovi se nahajajo na ameriškem vojaškem pokopališču v Suresnes, blizu Pariza. Kot takozvani "Gold Star" materam bo vlada plačala vse stroške tega obiska. Mrs. Gabrenja je izgubila svojega starejšega sina Franka, ki je padel na bojišču v Franciji septembra, 1918. In da se začasno poslovi od svoje matere, je dospel v Cleveland Rev. Edward Gabrenja, pomožni župnik fare sv. Štefana v Chicagi. Obema vrlima materama želimo srečno potovanje in srečen povratek.

Dečka na vodi

Dva dečka, 17 letni John Rimar, 1304 E. 30th St. in 16 letni Nick Halsak, 1386 E. 30th St. sta se podala na jezero v bližini 38. ceste na debelem hodu. Toda viharo jezero je imelo svoje muhe, in oba dečka sta morala biti rešena po policiji, dasi trdita, da nista bila "rešena" in bi sama priplaval na suho.

Iskrena hvala

Za iskrene čestitke od strani številnih prijateljev k imendan se lepo zahvaljuje — Louis J. Pirc.

Veterani grozijo s tretjo stranko in vztrajajo pri zahtevi bonusa

Washington, 21. junija. Bivši ameriški vojaki, ki so dospeli sem, da zahtevajo izplačila bonusa, so danes izjavili, da bodo podpirali tretjo stranko ali pa slednjo ustanovili, ako se demokrati branijo dovoliti izplačilo \$2,400,000,000 bonusa. "Ako ne dobimo demokratskega kandidata za predsednika, ki nam je po godu, tedaj bomo obrnili vso našo podporo kandidatu tretje stranke, kajti z republikanci smo že obračunali, in ne bo dobila republikanska stranka niti enega glasu bivših vojakov." Odbor, ki zastopa bivše vojake, je poslal vsem demokratskim kandidatom za predsednika pismene zahteve, da se izjavi o njih stališču za izplačilo bonusa. Več voditeljev veteranov se je podal v Chicago, kjer bodo skušali delovati pri demokratskih voditeljih, da sprejmejo v svojo platformo zahtevo, ki so ugodne za bivše vojake. Medtem so se pa vrste veteranov nekoliko zredile, ker je več veteranov odpotovalo iz obupa, ker niso ničesar dosegli, da si voditelji prestopajo bodrijo bivše vojake naj ostanejo v Washingtonu, dokler bonus ne bo izplačan. Medtem se je pa pojavilo novo gibanje. Več veteranov je poslalo domov po svoje žene in otroke, da pridejo v glavno mesto, znamenje, da na vsak način nameravajo tam daj časa ostati. Policija se je pa izjavila, da v taborišču ne bo trpela žensk, ker zna priti do tepeža.

Socialisti apelirajo

Sydney Yellen, tajnik socialistične stranke za državo Ohio, je izjavil, da se bo obrnil na generalnega državnega pravdnika in na sodnije, da se izposljuje, da prideta imena socialističnega kandidata za predsednika in podpredsednika na glasovnice v državi Ohio pri letošnjih volitvah. Kot znano, je generalni državni tajnik odredil, da socialisti ne morejo voliti za določene kandidate za državo Ohio, ker niso dobili pri zadnjih volitvah 10 procentov oddanih glasov. Ako želijo, da pridejo imena na glasovnice, bi morali nabrati 250,000 podpisov državljanov.

V bolnici

Se vedno se nahaja v bolnici rojak Frank Salmič, 793 E. 156th St. Prosi prijatelje, naj mu ne štejejo v zlo, ker ima dovoljenih samo osem obiskov na teden, in torej ne more vseh sprejeti, in še oni, ki pridejo na obisk, morajo imeti gotovo dovoljenje, kar se dobi na domu Mr. Salmiča.

Poročno dovoljenje

Poročna dovoljenja so dobili: Mr. Andy Champa, 6224 Carl Ave. in Miss Frances Tanko, 6303 Carl Ave., Mr. James Wimple, 3605 St. Clair Ave. in Miss Ann Jerman, 3840 St. Clair Ave., Mr. John Raplenovic, 18102 Waterloo Rd. in Helen Milekovich, 524 E. 147th St. Vsem skupaj: bilo srečno!

Ugodno za republikance

Demokratska administracija v City Hall je naletela na nove težave. Civilna komisija, ki obstoji iz republikanske večine, je sprejela določbo, da ima vsak odločilen uradnik, ki je v klasificirani službi, pravico do pri tožbe na komisijo. Župan Miller se bo temu uprl, in gotovo bo nastal zanimiv boj.

Dolgotrajna suša zna uničiti negovane vrtove brezposelnih v mestu

Dočim je v ponedeljek padal dež v Clevelandu in okolici za nekaj 10 minut, pa slednji ni bil zadosten, da bi namočil več kot prah mestnih ulic. Pričakovalo se je obilice dežja v ponedeljek ponoči, toda je izostal. Skoro dvajset dni je preteklo, odkar je imel Cleveland zadnji dež, ki je bil kaj upoštevanja vreden. V začetku sezone je mestna vlada dala vsa svoja zemljišča na razpolago brezposelnim, da si uredijo svoje vrtove in spravijo pridelek. Sedaj pa dolgotrajna suša grozi uničiti ta pridelek. Na mnogih krajih nosijo ljudje velike posode z vodo in zalivajo vrtove. Ako ne pride močno deževje, je tekom prihodnjih par dni, bo uničenih tisoče vrtov v Clevelandu, zlasti pa vrtovi, katere so brezposelni si uredili na mestnih zemljiščih. Zlasti so v slabem stanju vrtovi brezposelnih na Grayton Road, blizu zrakoplovne pristane. Tam imajo brezposelni 400 akrov zemlje, katero so posejali in se veselili velikega prideleka. Dež v prihodnjih par dnevih bi vsem mnogo koristil.

Mladina v Lorainu

Težko, da bi slovenska mladina v neki drugi slovenski naselbini pokazala v tako kratkem času tako velik napredek na narodnem polju, kot je to storila slovenska mladina v Lorainu, Ohio, pod vodstvom agilnega narodnega voditelja Mr. Louis Semeta. Letos so imeli naši malčki in že bolj odrasli mladi Slovenci in Slovenke številno nastopov, ki so podali javnosti lepo sliko njih napredka. V nedeljo, 26. junija, bo minulo eno leto, odkar se je slovenska mladina organizirala v Lorainu. Ob tej priliki bo imela Slovenska šola v Lorainu veliko prireditev ob 7:30 zvečer v veliki dvorani S. N. Doma v Lorainu. Nastopili bodo učenci in učenke višje in nižje šole. Na programu so pesmi, deklaracije, dueti, igra "Fest fant," itd. Čisti dobiček gre v korist šole. Starši, ljubitelji mladine in naroda sploh, ob blizu in daleč so prav prijazno vabljeni.

Iz sredine morja

Včeraj jutraj je dospel brezžični brzojav iz parnika Berengaria, od Cunard parobrodne črte, na katerem se je odpravljalo 15. junija več kot sto naših rojakov na obisk v domovino. Brezžični brzojav je odposlal spremljevalec naših rojakov, Mr. August Kollander, ki nam naznanja, da na krovu "Berengaria" je vse zdravo in veselo, in da vsi naši ljudje pošiljajo svojim sorodnikom, prijateljem in znancem iz sredine morja prav iskrene pozdrave!

Doma iz bolnice

Iz bolnice se je vrnila Mrs. Cecilija Znidaršič, soproga poznega slovenskega mekarja, 6302 Edna Ave. Prijateljice jo lahko obiščejo na domu.

Na obisk v Pittsburgh

Miss Marion Kuhar in Miss Theresa Skur sta se odpravljali z dr. in Mrs. Skur v Pittsburgh na obisk k Rev. Joseph Skurju. Obilo zabave!

* 35 letnico mašinstva je praznoval preteklo nedeljo slovenski župnik v Joliet, Rev. Joseph Plevnik. Župljani so mu priredili veliko slavnost.

* Na Kitajskem je zbruhnila nova civilna vojna.

Nekaj važnih ukrepov mestne zbornice. Pomoč županu Millerju

Cleveland. — Predlog councilmana Ernest Bohn, da se zviša kazen za prestopke manjših pregreškov zoper avtomobilske postave od 50c na \$1.00 in \$2.00, je bil predložen na drugo sejo. — Na predlog councilmana John D. Marshalla je mestna zbornica dala županu Millerju pooblastilo, da sme zadržati še za 6 mesecev \$1,500,000, kar je bilo vzeta iz fonda za odplačila dolgov v redni mestni stroškovni fond, da se lahko plačujejo uslužbenici. — Sprejeta je bila resolucija councilmana George, ki nalaga mestni upravi, da opusti vsako akcijo glede starih parnikov vožarne bramb, da se dožene, kako je lastnina ob vodi ležečih posestev zavarovana v slučaju požarja. — Sprejet je bil predlog councilmana Sacksa, ki določa, da vse licence, ki jih dobijo šoferji taksijev, so samo začasne, dokler ne bo sprejeta popolnoma nova postava za taxi kompanije. — Sprejet je bil predlog, da se zviša število bataljonskih poveljnikov pri požarni brambi od 25 na 26. — Sprejeta je bila postava, da se razpiše ponudbe za ceno zavarovalnine na razna mestna poslopja. — Vložena je bila resolucija po councilmanu McCafferty, ki določa, da sme vsak odjemalec vode v Clevelandu porabiti najmanj 6,000 kubičnih čevljev vode, predno sme znanati njegov račun \$6.00 na leto. Dosedaj je dovoljenih le 2,000 kubičnih čevljev vode za to ceno.

Smrtna kosa

Premilul je sinoči v bolnici poznani rojak Frank Zadnik v starosti 58 let. Ranjki je bil doma iz fare Hrušica na Notranjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 18. leti. Tu zapuščala soprogo Antonijo in sina Franka, v starem kraju pa mater, tri sestre in dva brata. Bil je član društva Carniola Tent, The Macabees in pevskega društva Cvet. Pogreb ranjkega se vrši v petek jutraj iz hiše žalosti na 9522 Plymouth Ave. pod vodstvom Louis L. Ferfolia. Naj bo ranjkiemu mirna ameriška zemlja. Preostalim sorodnikom izrekamo naše globoko sožalje!

Oženjeni učitelji

Šolski odbor v Clevelandu je definitivno sklenil, da mož in žena, ako sta učitelj in učiteljica, ne moreta oba dobiti službe v clevelandskih šolah, pač pa samo eden, mož ali žena, kakor se doma pomenita. To se je naredilo, da dobi čimveč učiteljskih moči zaslužek.

Na obisk je prišla

Mrs. Marija Juričič je prišla iz Pennsylvanije na obisk za en teden v Cleveland. Ustavila se je pri Mrs. Josephini Drobnič, 1150 Norwood Rd. Obiskala bo ob tej priliki svoje številne prijateljice.

Maša zadušnica

V četrtek, 23. junija, ob 7. uri jutraj, se bo brala sv. maša zadušnica za pokojnim Jos. Milavec v cerkvi sv. Vida. Prijatelji in znanci pokojnega se prosijo, da pridejo k tej zadušnici.

Skupna društva

Nocoj je seja skupnih društev fare sv. Vida. Prošeni so vsi zastopniki in zastopnice, da se gotovo udeležijo, ker bo seja zelo važna.

* \$9,000,000 so republikanci pustili v Chicagi tekom konvencije.

Stalno delo iščejo bivši vojak raje, kot pa izplačilo bonusa

Washington, 21. junija. Med 15,000 veterani, ki se nahajajo v Washingtonu, da zahtevajo izplačilo bonusa, se je dobilo komaj toliko denarja, da so zložili skupaj za en venci, katerega so položili na krsto kongresmana Eslicka iz Tennessee, ki se je zadnji teden mrtev zgrudil na tla, ko je govoril v kongresu v prilog za izplačilo bonusa. Vseh 15,000 bonus veteranov je spremlilo truplo do kolodvora, odkoder je bilo odpeljano v Tennessee. Medtem pa čimdalje bolj prevladuje prepričanje, da prvotni in poglavitni namen, da so veterani prišli v Washington ne toliko radi izplačila bonusa, kot da delajo pritisk na vlado, da jim izposluje delo. V resnici zahtevajo veterani v prvi vrsti delo. Resnica je, da če bi veterani dobili, ne bi nikdar kričali po bonusu in bi čakali, dokler ne potече postavna doba za izplačilo. Vsak veteran je prepričan, da malenkostna svota, ki bi jo dobil za bonus, ne bi trajala dolgo, ptem bi se pa vrnilo zopet stare razmere. Veterani zahtevajo stalno delo. Novi veterani prihajajo dnevno, in vlado skrbijo, kaj bo, ko se zbere v Washingtonu 200,000 mož ali več. Vladi to morala nekaj narediti, dasi zatrjuje, da to absolutno ni mogoče. In kaj če vlada narediti za veterani? Policija je prestala, da bi jih razgnala. Poklicati voljaštvo bi bilo proti javnemu mnenju. Kdo more aretirati 200,000 ljudi kot postopakev? Vladi se trudi na vse načine, da jih spravi domov. Apeliral je na governorje, bande igrajo okoli veteranov domače koračnice, da bi veterani postali hrepeneči po svojih domovih, nagovarjajo jih, da gredo domov in delujejo za izvolitev kongresmanov, ki bodo glasovali za bonus, govorijo jim, da bo zmanjkalo hrane, zdravil, da nastane epidemija — veterani se drže Washingtona.

Veliko naročilo

The White Co., kjer je zaposlenih mnogo Slovencev, je dobila včeraj naročilo za 435 truckov na šest cilindrov. Naročilo je prišlo od poštnega oddelka vlade. Naročilo je vredno \$1,500,000. Več delavcev pri White Co., ki so delali doslej le nestalno, bo dobilo za dalj časa stalno delo, toda novih delavcev ne bodo sprejemali. To naročilo je že drugo večje naročilo, ki ga je dobila The White Co. Prvo naročilo je bilo za 774 truckov za mesto New York.

Si želi zaporov

Pred 24. leti je Arthur Stepote bil izpuščen iz državnih zaporov v Columbusu, potem ko je odslužil 40 mesecev radi ropu. Včeraj je prišel k ravnatelju zaporov, star sedaj 52 let in prosil, da ga zopet sprejmejo. Brez dela je, brez obleke, lačen in žejen, v zaporih je pa gotovo, da bo imel vsega dovolj. Toda Arthur ni dobil zavetja. Odgnali so ga, češ, pojdi na sodnjo, ki ima pravico pošiljati ljudi v zapore.

Novorojenci

K sledečim družinam je prišla te dni tetica štoklja na obisk in pustila v spomin: staršem Paul Korenšek deklico, staršem Rud. Kozan deklico, staršem George Blasko dečka, staršem Anton Čeh dečka. Iskrene čestitke!

American Federation of Labor svari vlado radi posledic brezposelnosti

Washington, 21. junija. V senatu se je včeraj ves dan vršila debata glede \$2,000,000,000 podpore brezposelnim, kar so predlagali demokratski senatorji. Senatorji so sprejeli že nekaj manjših določil glede tega programa, med drugim \$500,000,000 za javna dela, toda temu se bo upiral predsednik Hoover s svojimi pristaji v senatu. Medtem pa se vrši pred posebnim senatnim odsekom za brezposelnost zaslišanje, tekom katerega so včeraj govorili zastopniki American Federation of Labor. Ti so povdarjali, da če kongres kaj definitivnega ne ukrene glede brezposelnosti, da prihodnjo zimo ne bo slišati več klica: "rešite lačne smrti," pač pa klic: "rešite vlado!" Govorili so tudi zastopniki veteranov, ki so izjavili, da je 600,000 bivših vojakov brez dela. Povdarjali so, da se kongres ne sme raziti, dokler ne ukrene kaj definitivnega za pomoč. Kongres je včeraj odobril predlog, da se razdeli med veterane blago za obleke, katerega ima vlada za nekako 400,000 oblek.

Položaj na borzi

New York, 21. junija. Denarni trg, kar se tiče delnic in bonov, je izvanredno miren. Ne da bi cena padala, tudi dviga se ne. Vse je nekako mirno, toda opaziti je stalnost in vztrajnost. Nobenega razburjenja ni na borzi. Za eno ali dve točki so se dvignile delnice železnice, napredovala je cena pšenice, bondi so se deloma zboljšali. Vsega skupaj je bilo premenjanj ali prodanih 385,000 delnic, ali najmanjše število od leta 1924. Ugodna so poročila železnice, ki naznanjajo, da so v preteklem tednu naložile 60,000 vozov več, kot teden prej. Močno se držijo svojih cen sekuritete plinovih in električnih podjetij. Neugodno vplivajo novi davki, ki so upeljeni za pokritje deficita. 3 centa poština in 2 centa davka od vsakega čeka, bo mnoge kompanije precej prizadela. Vzemimo na primer American Telephone & Telegraph Co. Slednja bo v kratkem razposlala 644,000 čekov raznim delničarjem. Poština bo veljala \$128,000, dočim bi veljala prej \$51,520. Poleg tega, da bo zvišana poština, je tudi davek na dividende, ki bodo letos precej manjše.

Mr. Mervar pozdravlja

Mr. Anton Mervar, ki je peljal z avtomobilom svojo soprogo in sina v New York, kjer sta se vkrcala na parnik Berengaria, da odpotujeta na obisk v domovino, se sedaj šele oglašja s kartico, in smo mu, takoj oprostili, ko smo videli, odkod je karta prišla. Parnik je odplul že 15. junija iz New Yorka, in 16. bi bil Tone že lahko doma, toda piše nam, da je naredil ovinek proti Kanadi. 20. junija se je mudil v Niagara Falls, in menda bo danes ali jutri doma. Mr. Anton Mervar je poznani lastnik slovenske trgovine z muzikalijami in izdelovalac izvrstnih harmonik na 6919 St. Clair Ave. Lepa hvala za — skomine iz Kanade!

Policijski poveljnik

Ker je odšel direktor javne varnosti Merrick v New York, in ker se nahaja policijski poveljnik Matowitz na počitnicah v Kanadi, je vodja policije v Clevelandu inšpektor Hughes.

Nemec Schmeling je zgubil prvenstvo rokoborbe. Sharkey je zmagovalac

Nemec Max Schmeling je sinoči zgubil naslov: prvak rokoborbe na svetu, in naslov je dobil Amerikanec, oziroma rodom Litvinec Jack Sharkey. Kdor je poslušal potem radia potek rokoborbe, ta je bil prepričan, da bo Schmeling ostal zmagovalac. Ali je pripovedovalec na radio narobe poročal, ali so pa razsodniki v New Yorku nalašč prisodili zmago Amerikancu Sharkeyu. To je gotovo, da z razsodbo, da je Sharkey zmagovalac, tisoče ljudi ni bilo zadovoljnih. V areni, kjer se je vršila rokoborba, se je zbralo nekako 70,000 ljudi, ki so plečali od \$3.00 do \$23.00 vstopnine. Ves čas, ko se je vršila borba 15 nastopov, se je poročalo, da zmagaue Schmeling, in da so bili njegovi udarci ves čas bolj uspešni, toda v zadnjem nastopu pa naznani razsodišče, da je Sharkey zmagovalac. V imenu clevelandskih prijateljev rokoborbe je protestiral župan Ray T. Miller, ki je izjavil, da absolutno ne more razumeti, zakaj je Sharkey zmagal. Tisoče ljudi je telefoniralo časopiscem v znak protesta. Toda, Schmeling je uradno zgubil prvenstvo v rokoborbi, dasi je po mišljenju sportnikov še vedno prvak. Dva sodnika sta glasovala za Sharkeya, in eden za Schmelinga.

Smrtna kosa

Kot smo že sporočili, je v ponedeljek večer naglo preminula poznana Amalija Bombach, rojena Lenček, stara 50 let. Ranjka je bila doma iz Cerknice pri Pakeku, odkoder je prišla v Ameriko pred 34. leti. Bila je članica društva sv. Jožefa, št. 169 KSKJ. in društva sv. Janeza Krstnika št. 71 JSKJ. Tu zapuščala soproga, pet hčerk, Mae, Ruth, Molly Stark, Anna Laneš, Kethryn Mramor in Josephine ter sina Johna, očeta Anton Lenček, sestro Mary Krinčič v Vermillion, Ohio, in brata Frank Lenček v Lorain, O. Pogreb ranjke se vrši v četrtek ob 8:20 dopoldne iz hiše žalosti na 16106 Arcade Ave., v cerkev Marije Vnebovzete, nakar bo truplo odpeljano v Lorain, Ohio in položeno k večnemu počitku. Pogreb se vrši pod vodstvom August F. Svetek. Bodi ranjki mirna ameriška zemlja. Preostalim sorodnikom izrekamo iskreno sožalje!

Popravek

V zahvali za pokojnim rojakom Malnarjem je bila podpisana njegova soproga kot Katarina Malnar. Pravilno bi se moralo glasi: Karolina Malnar.

Gospa štoklja se je oglasila pri družini Mr. in Mrs. Frank Branisel, 1168 Norwood Rd. in pustila krepkega sinčka-prvorojenca. Naše čestitke!

Slovenski šivalni klub

Prihodnji četrtek, 23. junija, se bo pričelo z rednim poukom v šivanju, pod vodstvom Mrs. Pauline Suša. Pouk se bo vršil vsak četrtek dopoldne od 9. ure naprej v Slovenskem Delavskem Domu na Waterloo Rd., soba št. 3. Vpisane članice kluba se prosijo, da vpoštevajo to objavo.

Državne plače

Poseben odbor, katerega je imenoval guvernier White, da študira plače državnih uslužbencev, je priporočal, da se slednje znižajo v skupni svoti \$1,500,000 na leto.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po razpisu: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 8 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljke naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

—83

No. 146, Wed., June 22d, 1932

Če se ozremo okoli sebe

Obhajali smo materski dan in pred kratkim smo obhajali dan pozabljenih mož — dan naših očetov.

Brezposelni veterani zahtevajo svoj bonus. Toda kaj pa dobijo oni brezposelni, ki niso veterani?

Sedaj šele vemo, zakaj je toliko iglic v srajci, ki nam je vrnjena iz perilnice. Igle so v srajci, da jo drže skupaj.

Gorje če bi brezposelni gledali na svoje prazne žepce in hiše z novim mikroskopom, katerega so pravkar iznašli, in ki poveča vsako stvar 6,000 krat!

Politikarji nam stavijo neprestano nove probleme in nova vprašanja. Ali se dobi kje politikar, ki bi začel in znal odgovarjati na stavljenja vprašanja?

Ako imajo čevlji in nogavice nekaj lukenj, tedaj pravimo, da je dotični, ki jih nosi, siromašen. Ako je pa čevljev in nogavica polna lukenj, tedaj je to nova ženska moda.

Naj se očita demokratom, kar se hoče, očitanja, da so kot backi, pa jim ne more nihče metati v zobe. Kjer pride pet demokratov skupaj, ne bo nikdar enega hleva in pastirja, ker vsak šli v svojo stran.

Ameriška vlada bo proslavila praznovanje 200 letnice, odkar je bil rojen prvi predsednik George Washington, z izdajo novih kvodrov. Da, ob času Washingtona so se lahko delili nove dolarje, pod Hooverom smo pa prišli že na kvodre.

Predsednik Hoover se ogreva za idejo, da si vsi javni uslužbenci vzamejo počitnice, ne da bi bili plačani ob počitnicah. In v jeseni se bodo menda demokrati združili in bodo odredili predsedniku Hooveru zaslužene počitnice.

Predsednik Hoover je pred kratkim izjavil, da se nahaja v Ameriki še vedno dovolj optimistov. Da, toda večina njih so pesimisti, ki se smejejo, ker so se njih prerokovanja o slabih časih uresničila.

Neki znanstvenik je pravkar izjavil, da je komarju mogoče neprestano letati po zraku skozi 14 ur. Le škoda je, da komar nikdar ne leta.

Nad mesto Kuestrin, Nemčija, se je naselilo toliko štokelj, da so se začeli vsi družinski očetje pošteno potiti.

V državi Kansas je na neki šoli graduiral tudi konj, ki je skozi 22 let neumorno in točno prevažal šolske otroke v šolo in domov. Ni nič čudega pri tem. Koliko oslov vsako leto graduira!

Predsednik Hindenburg je imenoval v svoj kabinet pet baronov, enega grofa in več plemenitašev. Žal, da ni poklical zraven še bivšega kajzerja!

Neki suhač v Clevelandu je imel govor, tekem katerega je izjavil, da Clevelandčani več ne pijejo toliko, odkar je upeljana prohibicija. Ne, ne! Pred 15. leti smo imeli v Clevelandu 1,800 gostilen, danes jih je (glasom uradne policijske izjave) 5,000. Včasih je veljal požirek dobrega žganja 10 centov, danes je uro star munšajn 25 centov, včasih smo imeli 6 pivovaren v Clevelandu, danes jih imamo 200,000, ali v vsaki hiši. Mi ne pijemo več!

ZA NAŠ MILI NAROD V TUJINI

Girard, O.—V čast si štejem, da sem imel priliko udeležiti se sestanka za jugoslovanske kulturne zajednice, ki se je vršil v S. N. Domu na St. Clair Ave. v Clevelandu. Na povabilo našega narodnega borca, Mr. Anton Grdina, sem se odločil, da posestim ta pomembni večer. Vesel sem videl tako veliko množico naroda, ki je pokazal s tem, da mu je pri srečanju kulturna zajednica, ki je šele novorojeno dete, toda bo zrastle v močeno postavbo, ki bo branik kot močna trdnjava našega skupnega jugoslovanskega naroda. Edino le potom te naše zajednice bo nam mogoče ohraniti našo bogato kulturo, s katero bomo ohranili naše tradicije v tujini.

Sveda je v današnjih razmerah težak začetek za vsako delo, pa zato nam ni treba omahovati, ampak stopiti moramo v močne falange in se podati na delo za uresničenje te lepe ideje. Prepričan sem, da naš jugoslovanski narod v slovenski metropoli, v Clevelandu, ima vse pogoje, da se lahko dvigne kot ena najmočnejših skupin našega naroda v tej novi domovini.

Kar se tiče govornikov, je bilo že poročano. Kar jez še dodam je to, da jih ni enakih velikih mož, ki so v resnici iz srca boritelji za naš jugoslovanski narod, in to so možje, ki so govorili ta večer: Rev. Maksim Relić, naš pesnik Ivan Zorman, Rev. Petrovič in pa Mr. Anton Grdina. Vsi ti možje so pokazali zdrav razum našega naroda in povdarjali medsebojno bratstvo Slovencev, Hrvatov in Srbov. Takih mož potrebuje naša država Jugoslavija doma, ki iz vse duše hrepena, da bi enkrat za vselej naša trojimeni narod imel en skupen cilj: za našo majko Slavijo in močno moderno državo, tako da se bomo pred tujci lahko postavili, da smo en narod in nič drugega. Vse to pa bomo dosegli, ako se oklenemo te Jugoslovanske kulturne zajednice.

Kot glavni govornik pa je nastopil naš pogumni Jugoslovane, ki je dospel med nas iz naše rodne grude, g. Marjan Pfeifer. On je eden onih naših mladih borcev, ki streme za ciljem, da se ohrani v naši novi domovini naš materni jezik in naša kultura. Zato je tudi polagal besedo na srce naroda, da prihaja iz domovine, ki stremi za istimi cilji, kot mi, Jugoslavlani, v naši novi domovini. Povdarjal je, da je v tem kratkem času bivanja med nami imel priliko spoznati, kako veliko moč imamo Jugoslavlani tukaj, ako se kulturno zedinimo. Opisal je tudi delo kulturne zajednice tako razumljivo, da je lahko vsak razumel idejo, ki je bratska. Zato je naš narod lahko ponosen nanj, da ima v svoji novi domovini kot častnega gosta tega pogumnega narodnega borca. G. Pfeifer mi je tudi obljubil, da bo posetil našo napredno, slovensko naselbino, kakor hitro mu bo čas dopuščal. Upam, da bo tudi iz naše naselbine odnesel lepe spomine. Pripisanje tudi g. Grdini za ognjevit govor radi narodnega vrta, kateri prostor je odkazala mestna vlada našemu narodu v Clevelandu. Povdarjal je, kako so vsi drugi narodi pridno na delu in da že majo postavljene spomenike svojih narodnih zaslug. S tem so ti narodi pokazali ameriški javnosti, kako da so kulturno zedinjeni.

Mr. Grdina je pokazal, kaj bo z našim narodom, ako bomo dopustili, da utonemo in za vedno pokopljemo svojo narodno zavest. Apeliral je na narod, da opusti tisto svojo narodno napako sebičnosti in osebnosti, ki nas vedno odvrača od našega skupnega dela. Rekel je, kako bi bil srečen, ako bi doživel, da bi vsa naša jugoslovanska kulturna društva enkrat skupno nastopila v tem narodnem vrtu in da bi

EARL CHAPIN MAY:

MOŽ, KI IMA CIRKUS V ROKAH

Tisti, ki ste že videli Ringling bratov cirkus, ste mogoče opazili krepkega možaka, zagorelega obraza, črnih las, ki je stal pri srednjem krogu v cirkusu. V presledkih nekaj sekund zabrliga na piščalko in novi igralci, ljudje in živali se priklonijo pred občinstvom. Godba udari novo tempo in druga točka programa se prične.

Ta mož s piščalko je Fred Bradna, ki dirigira vso predstavo. On pazi na to, da igralci nastopajo eden za drugim in to brez vsakega presledka, točno in precizno. On mora paziti na vse, kar se godi v vseh treh krogih, kjer se vrše predstave, ravno tako mora tudi vedeti vse, kaj se godi "za kulisami" velikega cirkuskega šotora.

Kadar kaj ne gre v redu, takrat mora on s svojo prisotnostjo duha delati, da ljudje ne opazijo nedostatek. Zato pa mora biti vsak čas pripravljen za eventualno nezgodo. V cirkusu živita komedija in tragedija rama ob rami, toda v cirkusu Ringling bratov malo kdo vidi ali opazi kako nezgodo.

Tako, na primer, ko je padel Hans John z visokega droga, kjer je telovadil. Fred Bradna je videl, kako je izgubil Hans ravnotežje, videl je, kako je strmoglavil 40 čevljev globoko na tla. Videl je, ko so odnesli Hansa iz cirkusa, in je kmalu zatem umrl v oblačilnici. Toda Fred Bradna je v istem času pazil na 50 drugih igralcev in tako precizno je nadaljeval s programom, da navzoči gledalci niti vedeli niso, da se je eden igralcev ubil. Predstava se je nadaljevala brez vsakega prestanka. Da se za hip prekine s predstavo v cirkusu, se mora pripetiti že kaka velika nezgoda. Ena takih nezdov je zajela štiri Wal-land brate, ki so delali vratomne predstave, 43 čevljev visoko na napeti žici. Ena točka programa je bila, da sta korakala dva brata po napeti žici. Na ramah sta imela drog, na

zadonela naša narodna pesem iz grl našega naroda in bi tako pokazali svojo moč pred tujci.

V tem domoljubnem govoru je Mr. Grdina pokazal voljo, da se ta akcija zopet poizvi in da bo ta narodni vrt v resnici doživel tisto, za kar je bil namenjen našemu narodu. G. Pfeifer je tudi obljubil, da se bo za dva spomenika, naših velikih mož: Prešernu in Cankarju, sam zavzel, da nam jih podari naša domovina.

Vidite, dragi rojaki, tukaj je začetek, samo dobre volje je treba, da se oklenemo zasnovane bratske kulturne zajednice in potom nje bomo doživeli dan, ko bo slavila naša jugoslovanska moč svoj narodni praznik ob otvoritvi spomenikov naših velikih mož v našem narodnem vrtu. Ker je zadeva glede spomenikov zadeva našega celokupnega jugoslovanskega naroda v tej novi domovini, bi bilo priporočljivo, da odbor, ki ima nalogo za ta narodni vrt, pošlje na vsa kulturna društva po naših naselbinah apel za to narodno idejo. Naj narod izreče svoje mnenje potom teh kulturnih društev. Danes je o tej zadevi težko govoriti, ker vlada velika depresija, ki je poglajala milijone delavcev v bedo po vsem svetu in tako tudi mi nismo izvezti. Lahko pa upamo, da se mora vse preurediti in da nam bo zopet zasijalo sonce, ki nam bo prineslo nazaj naše normalne razmere. Med tem časom pa se malo pogledimo v to idejo, ko imamo toliko prostega časa, ki bo v korist celokupnega naroda.

Končno se še zahvalim gostoljubni narodni napredni družini Mr. Plevnika za sprejem v njegovi gostoljubni hiši, kjer sem užil v družbi moje žene, Mr. Jensenkova, Mr. Pfeiferja in Mr. Grdinata nekaj veselih ur, zato hvala vam vsem skupaj.

John Dolčič.

katerem je stal tretji brat in na ramah tega je stala mlada deklica. Vse to se je uprizarjalo na prst debeli žici, visoko gori v zraku. V edino varstvo jim je bila rjuha, katero so držali cirkuški uslužbenci razprostrto pod igralci. Takrat je pa žica nekoliko popustila in vsi štirje so izgubili ravnotežje. Želzni drogovci, katere so držali v rokah, s pomočjo katerih so držali ravnotežje, so začeli deževati na tla na ljudi, ki so držali rjuho. Uslužbenci so ročno spustili rjuho in zbežali. V hipu je zgedalo, da bodo vsi štirje igralci strmoglavili v globočino. V zadnjem trenutku se pa dvema posreči, da sta se vjela z rokami za žico in v tistem hipu se jima tudi posreči, da vjemata za noge svoja dva tovariša. Tako so viseli vsi štirje med nebom in zemljo toliko časa, da so razpešili pod njimi rjuho in igralci so poskakali nanjo in si tako rešili življenje.

Ta predstava je bila kot številka 19 na programu. Toda, ko so še Walland bratje skakali na razpeto rjuho, se je že oglašala piščalka Mr. Bradna, ki je klical k programu točko 20. Godba je udarila novo melodijo in predstava se je nemoteno nadaljevala.

Toda take in enake nezgode se ne pripetijo samo v zraku, ampak tudi na tleh. Zato pa stoji Fred Bradna na takem prostoru, da lahko vidi vse: v notranjost cirkusa, kakor tudi zidej na dvorišče, kjer čakajo novi igralci in živali za nastop. Nekega dne nenkrat vidi, kako je oddiral velik medved, ko je končal predstavo v krogu, ven na dvorišče. Medved je tehtal 300 funtov, torej že precej korenjak. Na dvorišču zagleda medved triletno deklico nekega igralca in jo ubere naravnost k otroku. Zgrabi ga s mogočnimi šapami in se vleče na otroka. Na dvorišču so vsi pričujoči kar odreneli strahu. Mr. Bradna, ki je vse to videl, zakliče vezbalcu

medvedov, naj skoči po medvedu. Ta uboga, spotoma svareč ljudi, naj puste medveda pri miru, da ga ne razdražijo, sicer bo otroka raztrgal. Krotilec stopi k medvedu in mu prijazno reče: "Alo, dečko, kaj te ni sram, da se spraviš na takega malega otroka? Kar lepo z menoj pojdi." In medved je odlašal za svojim gospodarjem, ne da bi kaj žalega storil otroku. In v notranjosti je šla predstava brez vsake hibe naprej in gledalci niso niti slutili, da bi se bila na dvorišču skoro zgodila velika nesreča.

In, kakor pravi Bradna, kar se tiče igralcev, lahko vodimo program na minuto natančno in

Vesti iz domovine

—Tri hude nesreče zaradi strele. V preteklih dnevih je besnelo v murskoboškem srezu hudo neurje. Za časa nevihte je sedel evangeličanski župnik v Križevcih g. Darvaš v bližini okna in čital. Tam se je nahajal tudi radijski aparat, katerega je župnik pozabil izključiti in je bila upostavljena vez z zemljo. Zdajci je tik hiše tresčilo. Strela je oplazila anteno, po žici vsekala v radijski aparat ter ga zdrobila. G. župnika je strela oplazila po levi strani, mu zažgala ovrtnik ter ga opekla po prsih in pod pazduho. Hudo ranjeni župnik se je takoj onesvestil. Ljudje, ki so prihiteli na pomoč, so ga z umetnim dihanjem spravili zopet k zavesti. Podobna nesreča pri radijskem aparatu se je v istem času zgodila pri učitelju F. v Brezovcih, ki je tudi pozabil prekiniti zvezo med anteno in zemljo. Strela, ki je udarila v vod, mu je zdrobila radijski aparat. K sreči se v usodnem trenutku stanovanca niso nahajali v sobi, ampak v kuhinji. Teže je bila prizadeta neka kmetica v bližini Gorenjih Petrovcev. Gospodinja se je v času nevihte nahajala z dekle sama doma. Sin je bil na bližnji nji, kjer je opravljal svoje delo. Strela je udarila v česnojo, ki je stala v bližini hleva, in jo razkrala, da se je drevo s trščem zvalilo na slamnato streho hleva. Kmalu so začeli ognjeni jeziki švigati iz strehe in po nekaj trenutkih je bila že vsa stavba v plamenih. Kmalu nato se je vnela tudi stanovanjska hiša. Obe ženski sta začeli reševati, kar se je dalo rešiti. Predvsem sta spravili iz hleva živino. Ker stoji hiša bolj na samem, se je tudi pomoč sosedov zanesla. Ženski sta planili ponovno v stanovanjsko hišo, katere streha je bila že vsa v plamenih. Ko sta hoteli odnesti perilo iz sobe, se je nenadno udrl strop in jima onemogočil izhod. K sreči pa so takrat že prišli na pomoč sosede, ki jih je sklical sin. Na klice obeh nesrečnic so se spravili na njuno rešitev. Prelomili so lesene križe na oknih in potegnili obe ženski na prosto.

—Smrtna nesreča z lovsko puško. Blizu vasi Dan v gozdu Stražišču, ki je last posestnika in gostilničarja g. Zdravka V. Jerja iz Pudoba, se je zgodila huda nesreča. V tem gozdu podira stare hraste in buke, iz katerih pripravljajo drva za prodajo. Med delavci, ki so pri tem delu zaposleni, je bil tudi dninar Kraševac Anton iz Dan. Pred zadnji četrti popoldne so delavci sedli k mali južini. Kraševac pa je šel po svojo nabito lovsko puško, ki jo je imel zakopano nedaleč pod neko smreko. Ker je cv puške gledala nekoliko iz zemlje, je prijel za cev, a v istem trenutku se je puška sprožila in vse šibre so nesrečnika zadele naravnost v trebuh ter mu prestrelile čreva. Ostali delavci so začeli močan pok in pitajen kriker ter tudi že opazili, kako prihaja njihov tovariš ves okrvavljen in opotekajoč se proti njim. Takoj so mu šli na pomoč in ga odvedli onemoglega v bližnjo vas, kjer se jim je onesvestil. Nato so ga prepeljali na njegov dom in od doma v ljub-

ljansko bolnišnico, kjer je kmalu umrl. Ponesrečenec je bil star šele 31 let in znan kot vesten in marljiv delavec.

—Za naša jabolka se zanima jo, te dni je obiskala Maribor skupina sadnih trgovcev iz Holandije ter stopila v stik z nekaterimi večjimi trgovci s sadjem v Mariboru in okolici. — Holandci bodo potrebovali letos po mnenju teh trgovcev nad 1,000 vagonov namiznih jabolk iz Slovenije. Izjavili so med drugim, da so se pred dvema letoma pričeli, da kakovost jabolk iz mariborske okolice nič ne zaostaja za tirolskimi sadjem.

—Med prepriom jo je zadela kap. Po Novem mestu se je te dni splošno govorilo, da je posestnik Planinšek med prepriom ubil svojo ženo Marijo, ki je res med prepriom umrla. Sodno raztelesen je dognalo, da je pokojnico zadela kap najbrže zaradi velike razburjenosti.

—140 kg težko medvedko sta zasledila in ubila lovca Ivan Lenarčič iz Pristave in Gačnik iz Škrjanč pri Novem mestu. Medvedka je vodila s seboj pet mladičev, ki pa so se razbežali.

—Najdba dveh starih okostnjakov. Okrog Glazije v Celju postavljajo visoko leseno ograjo, ki jo nosijo močni betonski stebri. Pri kopanju temelja za tak betonski stebel so našli kopali na dva okostnjaka, ki sta ležala v globini komaj 90 cm. Ugotovljeno je bilo, da okostnji ne moreta biti starejši od 100 let. Najbrže izvirata od kakih usmrčenec, kajti znano je, da so svoj čas na tem prostoru obešali zločince.

—(Raka pri Krškem.) V nedeljo 22. maja so peli zvonomi pogrebno pesem Jelovskovemu očetu z Vrha. Bil je mož-značaj, blaga duša, pripravljen vedno sodelovati pri delu za dobro stvar. Prosvetno društvo se je pokojniku — odborniku svojemu — oddolžilo z vencem. — Nedavno je bela žena pretrgala nit življenja v četvrti letu fantu Janetu Pišek iz Gmajne. — Deseti maj je prisnelit slava v gnezdu, da je začudeno gledal v svet čes, ali sem se res vrnil prarano? Pa kakotudi ne? SNEG je padal v debelih kosmih kot za stavo, tudi ledenega zrnja ni (Dolje na 3. strani).

Če verjamete al' pa ne.

Miha je služil pri 17. pešpolku in je prosil za dopust za božič. Država je pa rekla, da brez Janeza armada ne more prebiti enega dneva, zato mu je stotnik dopust odredel. Janez je klet, da je postala "rozeta" na kapi kar blede. Potolažil se je šele, ko je dobil iz domače vasi pošiljatev klobas in gnjati, kar mu je poslala njegova Micka za približek čez praznike. Janez se je pridušil, da takega dekleta ga ni pod tem božjim solncem kot je njegova Micka, potem se je pa vsedel in ji napisal goreče pismo, katerega mu je narekovala lepa pošiljatev prešičjih dobrot. In je Janez napisal tole:

"Draga moja Micka! Jaz vzajem pero v svojo desno roko in Te pozdravljam čez hribe in doline in Ti prisežem, da bo prej Triglav žgane ratal, kot se bo pa moja ljubezen do Tebe ohladila. Prav lepo in iskreno se Ti zahvalim za poslano klobase in šunko in moje veselje je bilo nepopisno, ko sem videl, da so bile klobase zavite v časopis, v katerem je bil lep roman in kjer je stalo na koncu zapisano: "Dajle prihodnjič." In trdno tega prekačujoč, ostajam Tvoj zvesti Janez."

Na uho mi je prišlo, da v Washingtonu hudo jamrajo, ker se ne proda toliko igralnih kart, kot se jih je včasih. Rad bi izgubi vlada težke tisočake davkih. To mi je šlo tako kar, da sem sklenil priskočiti vladi na pomoč in sem kupil en "dek" kart za 25 centov. Upam, da bodo v Washingtonu to upoštevali.

Predsednik Hoover, ki bo zopet kandidat za predsednika, je izjavil, da bo imel kvečjem dva kampanjska govora po deželi. To pa radi tega, je rekel, ker je in ker bo preveč zaposlen. Meni se zdi ta Hooverjeva ideja jako pametna, da bo ostal v času kampanje lepo doma za pečjo. Saj se tistih obljub nismo "prešvicali", ki nam jih je pred štiri leti obljubil, sedaj nam nam pa že zopet nove daje. Kam ste pa s pametjo?

"Sem slišal, da te ima žena na vajetih. Kaj ima res ona vedno zadnje besede?"

"No, kdo te je pa zopet s tem potegnil. Tisto pa lahko rečem, da pri nas nima vedno moja žena zadnje besede, ker včasih ona prej zaspi kot jaz."

"Kako pa kaj kupčija, gospod Krogele?"

"Slabo, jako slabo! Nihče nič ne kupuje; kdor pa kaj kupi, ne plača; in kdor plača, plača z noto in kdor plača z noto, ta pa prav gotovo nikdar ne plača."

Čez visoki most na Superior Ave. se spreha neki možki in naenkrat zagleda nekoga, ki pleza na ograjo, da se vrže v globočino in pokaže figo temu pulkastemu svetu. Hitro skoči k njemu, ga prime za suknjič in mu reče:

"Dragi prijatelj, počakaj malo. Predno skočiš doli, bodi tako prijazen in mi posodi en dolar do sobote."

Ženske so sklicale političen shod, da malo poropotajo o svetovnih vprašanjih in dajo nekoliko popra možkim, ki tako slabo "ronajo" ta svet. Kot glavna govornica nastopi Mrs. Spicport, ki z visokim glasom daje duška svojim srčnim čutom in reče med drugim:

"Kdo pa je tisti mož, vas vprašam, ki se v sedanjem modernem svetu lahko ponoša, da je nas ženske spravil na višjo stopnjo..."

"Tisti, ki je iznašel visoke pe-te," seže v besedo ena navzočih.

Pravni nasveti

Piše Frank V. Opaskar

Vprašanje: Moja sestra je pred kratkim umrla. Njen prvi mož je že umrl pred več leti. Poročila se je potem v drugi in ta mož še živi. Zapustila ni nobenega otroka. Mi, njeni bratje in sestre, smo zahtevali od njenega moža del njenega premoženja, ki znaša preko deset tisoč dolarjev. On pa trdi, da je vse njegovo po zakonih države Ohio. Ali ima on prav, ali mi, prosimo odgovora. Ali imamo kaj pravic in kako naj jih zahtevamo?—A.K.

Odgovor: Po zakonu države Ohio nimate nobene pravice do zapuščine, ker v slučaju smrti moža ali žene, prepušča zapuščina preostalemu soprogu ali soprogi če ni nobenih otrok. Če so pa otroci, dobijo isti del zapuščine. Samo v slučaju, ako umrli ni zapustil ne žene ne otrok, imajo pravico do zapuščine bratje in sestre in sicer, če so še starši živeči, dobijo polovico starši, polovico pa bratje in sestre.

Prijaviti se morate pri oskrbniku zapuščine z dokazi sorodnosti, ako ste opravičeni do zapuščine. Drugega ne potrebujete, razun če se vam zataji sorodstvo in v tem slučaju morate vložiti tožbo, za katero potrebujete odvnetnika.

Vprašanje: Ali imajo otroci, ki so rojeni izven zakona, pravico do očetove zapuščine? Blagovito to pojasniti, ker smo se pregovarjali radi te stvari pred kratkim pri neki seji.—B.L.

Odgovor: Taki otroci, ki so rojeni izven zakona, podedujejo le po materi, po očetu pa le, ako ga je vzel oče postavno za svojega.

Vprašanje: Ali imajo mestni delavci, ki so pod "civil service," pravico se pritožiti na civil service komisijo, ako se jim zd, da so bili brez vzroka odpušteni od dela? Vprašujem zase in za svoje prijatelje.—M.L.

Odgovor: Pod "civil service" imajo policisti in ognjegasci pravico v slučaju odslovljenja pritožiti se na civil service komisijo. Ta komisija po preiskavi in zaslišanju lahko dotičnega postavi nazaj v službo, če je bil brez vzroka odslovljen.

V slučaju vseh drugih mestnih delavcev, ki so pod "civil service," pa ni takih pravic. Če je kdo odslovljen, lahko zahteva pismen vzrok odslovljenja in če ni z vzrokom zadovoljen, se lahko pritoži na direktorja, pod katerim je delal, ki ga mora zaslišati. Če ga pa direktor odloži po zaslišanju, potem se lahko pritoži na civil service komisijo, ki lahko preišče njegov slučaj, nima pa pravice postaviti ga nazaj na delo. Praktično torej odloči direktor, kdo bo delal v njegovem oddelku.

Vprašanje: Pred petimi let sem posodil denar mojemu prijatelju, v vsoti \$450.00. Včas mi je plačal kaj za obresti, ampak dolg še danes stoji. Ko sem ga pred kratkim tirjal, mi je rekel, da mu nič ne morem, ker nimam nobene note ali izjave za dolg. Mene zdaj skrbi in bi rad vedel, če ga lahko tožim in postavnim potom iztirjam ta dolg.—G.H.

Odgovor: Nezapisani dolgov se lahko tirjajo v šestih letih, potem je pa take dolgove nemogoče tirjati. Torej vi imate še čas. Lahko takoj vložite tožbo. Seveda vam bo treba nekakšnih dokazov posojila: ali priče ali pa potom bančnih knjižic itd. Potem vam bo sodnija dala judgement in s tem lahko prisilite dolžnika, da vam plača.

Opomba! Vse preveč je takih slučajev danes med našimi ljudmi. Pošteni sami, pa si mislijo, da so drugi tudi. Za vsak dolg je treba vzeti noto, saj nič ne škoduje in potem je nemogoče delati pomote.

* S svetovnega potovanja se je vrnil v Ameriko Charlie Chaplin.

Prekmurske novice

—Največja prekmurska opekarna je ustavila obrat. Opekarna v Puconcih, last podjetnika Hartnerja v Murski Soboti, je največje podjetje v Prekmurju. V svojih obratih je zaposlovala okrog 200 delavcev. Zaradi pomanjkanja naročil pa je opekarna pred kratkim ustavila svoj obrat in odpustila delavce. Za Puconce in okolico je to prav hud udarec.

—Strela je udarila v hišo. Te dni so bile v okolici Murske Sobotice precejšnje nevihte z nali in močnim grmenjem. Med nevihto je udarila strela v hišo posestnice Verone Ciglerjeve v Borejcih in povzročila precejšnjo škodo. Strela je razdejala dimnik, poškodovala tudi streho, potem pa porušila in zažgala shrambo. K sreči se ni vžgala hiša in tudi človeških žrtev ni bilo, dasi so bili vsi stanovalci doma.

—Nevaren požar. Nedavno okrog polnoči je začelo goreti gospodarsko poslopje posestnika Aleksandra Počiča v Panovcih. Ker je bila stavba lesena, jo je ogenj na mah zajel in prešel tudi na sosednje zgradbe, ki so bile prav tako iz lesa. Požar je zavzel prav nevaren obseg in je začel ogražati poslopja sosedov v neposredni bližini. Nekaj trenutkov nato se je že vnelo gospodarsko poslopje sosedu posestnika Novaka, kateremu je povzročil največ škodo, ker je bil zavarovan le za malenkostno vsoto. Novaku je z gospodarskim poslopjem vred, v katerem se je nahajalo mnogo krme, zgorela tudi klet, kjer so se nahajali sodi razna živila. Le hitri pomoči požrtvovalnih gasilcev se je zahaliti, da ni postal ogenj usoden za vso vas, ki ima mnogo lesenih zgradb. Vse okoliščine pričajo, da je bila na delu požigaleva roka.

—Večji požar pri Murski Soboti. Pred dnevi okrog polnoči je nastal ogenj pri posestniku Kocijanu Štefanu v Martjanecih, ki mu je zgorelo obširno gospodarsko poslopje. Kljub gašenju številnih gasilnih društev ni bilo mogoče preprečiti, da se ogenj ne bi razširil na sosednja poslopja. Sosednji kravji in konjski hlev je kmalu zajel plamen, iskre so se vsule na kolarnico, odkoder se je požar razširil še na stanovanjsko hišo. Vse goreče stavbe razen gospodarskega poslopja so bile krite s slamo in zgrajene iz lesa. Le stanovanjsko hišo so delno rešili; pogorela je le streha. Z največjim naporom se je posrečilo rešiti živino iz hlevov, medtem ko sta gospodarsko orodje in krma postala žrtev plamenov.

—Zet je ubil taščo. Pred leti se je priženil iz Trnja v Dolnjo Bistrico h Gyevekovim Peterec Jožko. V začetku sta bila v družini mir in soglasje. Počasi se je pa ta sloga izpremenila v stalne prepire. Neposredni povod za usodni prepri je bil malenkosten. Zet Jožko je prišel domov in šel v kuhinjo, da poišče v peči jed. Žena je bila tedaj na polju. Peterec je vzel zajemalko, a v tistem trenutku je priskočila tašča in mu jo vzela, češ: "Ta je moja, vzemi si svojo!" Beseda je dala besedo in prišlo je do spopada. Tašča je udarila zeta z zajemalko po roki, on pa jo je pričel tolči s pestjo, kamor je priletelo. Naposled jo je brenil z nogo pod rebra, da je zletela v klet, padla na prag in se pobila na glavi. Jožko jo je še odnesel v posteljo, nato pa kar odšel od hiše. Žena je potem izdihnila. Dogodek je tem bolj razburil vso okolico, ker je to že tretji primer nasilne smrti v kratkem času v črenovski župniji. Zadnji dogodek je zlasti žalosten zato, ker ima Peterec dva otroka in vsak čas pričakujejo še tretjega. Peterec se je sam javil orožništvu.

—Največja prekmurska opekarna je ustavila obrat. Opekarna v Puconcih, last podjetnika Hartnerja v Murski Soboti, je največje podjetje v Prekmurju. V svojih obratih je zaposlovala okrog 200 delavcev. Zaradi pomanjkanja naročil pa je opekarna pred kratkim ustavila svoj obrat in odpustila delavce. Za Puconce in okolico je to prav hud udarec.

—Strela je udarila v hišo. Te dni so bile v okolici Murske Sobotice precejšnje nevihte z nali in močnim grmenjem. Med nevihto je udarila strela v hišo posestnice Verone Ciglerjeve v Borejcih in povzročila precejšnjo škodo. Strela je razdejala dimnik, poškodovala tudi streho, potem pa porušila in zažgala shrambo. K sreči se ni vžgala hiša in tudi človeških žrtev ni bilo, dasi so bili vsi stanovalci doma.

—Nevaren požar. Nedavno okrog polnoči je začelo goreti gospodarsko poslopje posestnika Aleksandra Počiča v Panovcih. Ker je bila stavba lesena, jo je ogenj na mah zajel in prešel tudi na sosednje zgradbe, ki so bile prav tako iz lesa. Požar je zavzel prav nevaren obseg in je začel ogražati poslopja sosedov v neposredni bližini. Nekaj trenutkov nato se je že vnelo gospodarsko poslopje sosedu posestnika Novaka, kateremu je povzročil največ škodo, ker je bil zavarovan le za malenkostno vsoto. Novaku je z gospodarskim poslopjem vred, v katerem se je nahajalo mnogo krme, zgorela tudi klet, kjer so se nahajali sodi razna živila. Le hitri pomoči požrtvovalnih gasilcev se je zahaliti, da ni postal ogenj usoden za vso vas, ki ima mnogo lesenih zgradb. Vse okoliščine pričajo, da je bila na delu požigaleva roka.

—Večji požar pri Murski Soboti. Pred dnevi okrog polnoči je nastal ogenj pri posestniku Kocijanu Štefanu v Martjanecih, ki mu je zgorelo obširno gospodarsko poslopje. Kljub gašenju številnih gasilnih društev ni bilo mogoče preprečiti, da se ogenj ne bi razširil na sosednja poslopja. Sosednji kravji in konjski hlev je kmalu zajel plamen, iskre so se vsule na kolarnico, odkoder se je požar razširil še na stanovanjsko hišo. Vse goreče stavbe razen gospodarskega poslopja so bile krite s slamo in zgrajene iz lesa. Le stanovanjsko hišo so delno rešili; pogorela je le streha. Z največjim naporom se je posrečilo rešiti živino iz hlevov, medtem ko sta gospodarsko orodje in krma postala žrtev plamenov.

—Zet je ubil taščo. Pred leti se je priženil iz Trnja v Dolnjo Bistrico h Gyevekovim Peterec Jožko. V začetku sta bila v družini mir in soglasje. Počasi se je pa ta sloga izpremenila v stalne prepire. Neposredni povod za usodni prepri je bil malenkosten. Zet Jožko je prišel domov in šel v kuhinjo, da poišče v peči jed. Žena je bila tedaj na polju. Peterec je vzel zajemalko, a v tistem trenutku je priskočila tašča in mu jo vzela, češ: "Ta je moja, vzemi si svojo!" Beseda je dala besedo in prišlo je do spopada. Tašča je udarila zeta z zajemalko po roki, on pa jo je pričel tolči s pestjo, kamor je priletelo. Naposled jo je brenil z nogo pod rebra, da je zletela v klet, padla na prag in se pobila na glavi. Jožko jo je še odnesel v posteljo, nato pa kar odšel od hiše. Žena je potem izdihnila. Dogodek je tem bolj razburil vso okolico, ker je to že tretji primer nasilne smrti v kratkem času v črenovski župniji. Zadnji dogodek je zlasti žalosten zato, ker ima Peterec dva otroka in vsak čas pričakujejo še tretjega. Peterec se je sam javil orožništvu.

—Največja prekmurska opekarna je ustavila obrat. Opekarna v Puconcih, last podjetnika Hartnerja v Murski Soboti, je največje podjetje v Prekmurju. V svojih obratih je zaposlovala okrog 200 delavcev. Zaradi pomanjkanja naročil pa je opekarna pred kratkim ustavila svoj obrat in odpustila delavce. Za Puconce in okolico je to prav hud udarec.

—Strela je udarila v hišo. Te dni so bile v okolici Murske Sobotice precejšnje nevihte z nali in močnim grmenjem. Med nevihto je udarila strela v hišo posestnice Verone Ciglerjeve v Borejcih in povzročila precejšnjo škodo. Strela je razdejala dimnik, poškodovala tudi streho, potem pa porušila in zažgala shrambo. K sreči se ni vžgala hiša in tudi človeških žrtev ni bilo, dasi so bili vsi stanovalci doma.

—Nevaren požar. Nedavno okrog polnoči je začelo goreti gospodarsko poslopje posestnika Aleksandra Počiča v Panovcih. Ker je bila stavba lesena, jo je ogenj na mah zajel in prešel tudi na sosednje zgradbe, ki so bile prav tako iz lesa. Požar je zavzel prav nevaren obseg in je začel ogražati poslopja sosedov v neposredni bližini. Nekaj trenutkov nato se je že vnelo gospodarsko poslopje sosedu posestnika Novaka, kateremu je povzročil največ škodo, ker je bil zavarovan le za malenkostno vsoto. Novaku je z gospodarskim poslopjem vred, v katerem se je nahajalo mnogo krme, zgorela tudi klet, kjer so se nahajali sodi razna živila. Le hitri pomoči požrtvovalnih gasilcev se je zahaliti, da ni postal ogenj usoden za vso vas, ki ima mnogo lesenih zgradb. Vse okoliščine pričajo, da je bila na delu požigaleva roka.

—Večji požar pri Murski Soboti. Pred dnevi okrog polnoči je nastal ogenj pri posestniku Kocijanu Štefanu v Martjanecih, ki mu je zgorelo obširno gospodarsko poslopje. Kljub gašenju številnih gasilnih društev ni bilo mogoče preprečiti, da se ogenj ne bi razširil na sosednja poslopja. Sosednji kravji in konjski hlev je kmalu zajel plamen, iskre so se vsule na kolarnico, odkoder se je požar razširil še na stanovanjsko hišo. Vse goreče stavbe razen gospodarskega poslopja so bile krite s slamo in zgrajene iz lesa. Le stanovanjsko hišo so delno rešili; pogorela je le streha. Z največjim naporom se je posrečilo rešiti živino iz hlevov, medtem ko sta gospodarsko orodje in krma postala žrtev plamenov.

—Zet je ubil taščo. Pred leti se je priženil iz Trnja v Dolnjo Bistrico h Gyevekovim Peterec Jožko. V začetku sta bila v družini mir in soglasje. Počasi se je pa ta sloga izpremenila v stalne prepire. Neposredni povod za usodni prepri je bil malenkosten. Zet Jožko je prišel domov in šel v kuhinjo, da poišče v peči jed. Žena je bila tedaj na polju. Peterec je vzel zajemalko, a v tistem trenutku je priskočila tašča in mu jo vzela, češ: "Ta je moja, vzemi si svojo!" Beseda je dala besedo in prišlo je do spopada. Tašča je udarila zeta z zajemalko po roki, on pa jo je pričel tolči s pestjo, kamor je priletelo. Naposled jo je brenil z nogo pod rebra, da je zletela v klet, padla na prag in se pobila na glavi. Jožko jo je še odnesel v posteljo, nato pa kar odšel od hiše. Žena je potem izdihnila. Dogodek je tem bolj razburil vso okolico, ker je to že tretji primer nasilne smrti v kratkem času v črenovski župniji. Zadnji dogodek je zlasti žalosten zato, ker ima Peterec dva otroka in vsak čas pričakujejo še tretjega. Peterec se je sam javil orožništvu.

—Največja prekmurska opekarna je ustavila obrat. Opekarna v Puconcih, last podjetnika Hartnerja v Murski Soboti, je največje podjetje v Prekmurju. V svojih obratih je zaposlovala okrog 200 delavcev. Zaradi pomanjkanja naročil pa je opekarna pred kratkim ustavila svoj obrat in odpustila delavce. Za Puconce in okolico je to prav hud udarec.

—Strela je udarila v hišo. Te dni so bile v okolici Murske Sobotice precejšnje nevihte z nali in močnim grmenjem. Med nevihto je udarila strela v hišo posestnice Verone Ciglerjeve v Borejcih in povzročila precejšnjo škodo. Strela je razdejala dimnik, poškodovala tudi streho, potem pa porušila in zažgala shrambo. K sreči se ni vžgala hiša in tudi človeških žrtev ni bilo, dasi so bili vsi stanovalci doma.

—Nevaren požar. Nedavno okrog polnoči je začelo goreti gospodarsko poslopje posestnika Aleksandra Počiča v Panovcih. Ker je bila stavba lesena, jo je ogenj na mah zajel in prešel tudi na sosednje zgradbe, ki so bile prav tako iz lesa. Požar je zavzel prav nevaren obseg in je začel ogražati poslopja sosedov v neposredni bližini. Nekaj trenutkov nato se je že vnelo gospodarsko poslopje sosedu posestnika Novaka, kateremu je povzročil največ škodo, ker je bil zavarovan le za malenkostno vsoto. Novaku je z gospodarskim poslopjem vred, v katerem se je nahajalo mnogo krme, zgorela tudi klet, kjer so se nahajali sodi razna živila. Le hitri pomoči požrtvovalnih gasilcev se je zahaliti, da ni postal ogenj usoden za vso vas, ki ima mnogo lesenih zgradb. Vse okoliščine pričajo, da je bila na delu požigaleva roka.

—Večji požar pri Murski Soboti. Pred dnevi okrog polnoči je nastal ogenj pri posestniku Kocijanu Štefanu v Martjanecih, ki mu je zgorelo obširno gospodarsko poslopje. Kljub gašenju številnih gasilnih društev ni bilo mogoče preprečiti, da se ogenj ne bi razširil na sosednja poslopja. Sosednji kravji in konjski hlev je kmalu zajel plamen, iskre so se vsule na kolarnico, odkoder se je požar razširil še na stanovanjsko hišo. Vse goreče stavbe razen gospodarskega poslopja so bile krite s slamo in zgrajene iz lesa. Le stanovanjsko hišo so delno rešili; pogorela je le streha. Z največjim naporom se je posrečilo rešiti živino iz hlevov, medtem ko sta gospodarsko orodje in krma postala žrtev plamenov.

—Zet je ubil taščo. Pred leti se je priženil iz Trnja v Dolnjo Bistrico h Gyevekovim Peterec Jožko. V začetku sta bila v družini mir in soglasje. Počasi se je pa ta sloga izpremenila v stalne prepire. Neposredni povod za usodni prepri je bil malenkosten. Zet Jožko je prišel domov in šel v kuhinjo, da poišče v peči jed. Žena je bila tedaj na polju. Peterec je vzel zajemalko, a v tistem trenutku je priskočila tašča in mu jo vzela, češ: "Ta je moja, vzemi si svojo!" Beseda je dala besedo in prišlo je do spopada. Tašča je udarila zeta z zajemalko po roki, on pa jo je pričel tolči s pestjo, kamor je priletelo. Naposled jo je brenil z nogo pod rebra, da je zletela v klet, padla na prag in se pobila na glavi. Jožko jo je še odnesel v posteljo, nato pa kar odšel od hiše. Žena je potem izdihnila. Dogodek je tem bolj razburil vso okolico, ker je to že tretji primer nasilne smrti v kratkem času v črenovski župniji. Zadnji dogodek je zlasti žalosten zato, ker ima Peterec dva otroka in vsak čas pričakujejo še tretjega. Peterec se je sam javil orožništvu.

—Največja prekmurska opekarna je ustavila obrat. Opekarna v Puconcih, last podjetnika Hartnerja v Murski Soboti, je največje podjetje v Prekmurju. V svojih obratih je zaposlovala okrog 200 delavcev. Zaradi pomanjkanja naročil pa je opekarna pred kratkim ustavila svoj obrat in odpustila delavce. Za Puconce in okolico je to prav hud udarec.

—Strela je udarila v hišo. Te dni so bile v okolici Murske Sobotice precejšnje nevihte z nali in močnim grmenjem. Med nevihto je udarila strela v hišo posestnice Verone Ciglerjeve v Borejcih in povzročila precejšnjo škodo. Strela je razdejala dimnik, poškodovala tudi streho, potem pa porušila in zažgala shrambo. K sreči se ni vžgala hiša in tudi človeških žrtev ni bilo, dasi so bili vsi stanovalci doma.

—Nevaren požar. Nedavno okrog polnoči je začelo goreti gospodarsko poslopje posestnika Aleksandra Počiča v Panovcih. Ker je bila stavba lesena, jo je ogenj na mah zajel in prešel tudi na sosednje zgradbe, ki so bile prav tako iz lesa. Požar je zavzel prav nevaren obseg in je začel ogražati poslopja sosedov v neposredni bližini. Nekaj trenutkov nato se je že vnelo gospodarsko poslopje sosedu posestnika Novaka, kateremu je povzročil največ škodo, ker je bil zavarovan le za malenkostno vsoto. Novaku je z gospodarskim poslopjem vred, v katerem se je nahajalo mnogo krme, zgorela tudi klet, kjer so se nahajali sodi razna živila. Le hitri pomoči požrtvovalnih gasilcev se je zahaliti, da ni postal ogenj usoden za vso vas, ki ima mnogo lesenih zgradb. Vse okoliščine pričajo, da je bila na delu požigaleva roka.

—Večji požar pri Murski Soboti. Pred dnevi okrog polnoči je nastal ogenj pri posestniku Kocijanu Štefanu v Martjanecih, ki mu je zgorelo obširno gospodarsko poslopje. Kljub gašenju številnih gasilnih društev ni bilo mogoče preprečiti, da se ogenj ne bi razširil na sosednja poslopja. Sosednji kravji in konjski hlev je kmalu zajel plamen, iskre so se vsule na kolarnico, odkoder se je požar razširil še na stanovanjsko hišo. Vse goreče stavbe razen gospodarskega poslopja so bile krite s slamo in zgrajene iz lesa. Le stanovanjsko hišo so delno rešili; pogorela je le streha. Z največjim naporom se je posrečilo rešiti živino iz hlevov, medtem ko sta gospodarsko orodje in krma postala žrtev plamenov.

—Zet je ubil taščo. Pred leti se je priženil iz Trnja v Dolnjo Bistrico h Gyevekovim Peterec Jožko. V začetku sta bila v družini mir in soglasje. Počasi se je pa ta sloga izpremenila v stalne prepire. Neposredni povod za usodni prepri je bil malenkosten. Zet Jožko je prišel domov in šel v kuhinjo, da poišče v peči jed. Žena je bila tedaj na polju. Peterec je vzel zajemalko, a v tistem trenutku je priskočila tašča in mu jo vzela, češ: "Ta je moja, vzemi si svojo!" Beseda je dala besedo in prišlo je do spopada. Tašča je udarila zeta z zajemalko po roki, on pa jo je pričel tolči s pestjo, kamor je priletelo. Naposled jo je brenil z nogo pod rebra, da je zletela v klet, padla na prag in se pobila na glavi. Jožko jo je še odnesel v posteljo, nato pa kar odšel od hiše. Žena je potem izdihnila. Dogodek je tem bolj razburil vso okolico, ker je to že tretji primer nasilne smrti v kratkem času v črenovski župniji. Zadnji dogodek je zlasti žalosten zato, ker ima Peterec dva otroka in vsak čas pričakujejo še tretjega. Peterec se je sam javil orožništvu.

—Največja prekmurska opekarna je ustavila obrat. Opekarna v Puconcih, last podjetnika Hartnerja v Murski Soboti, je največje podjetje v Prekmurju. V svojih obratih je zaposlovala okrog 200 delavcev. Zaradi pomanjkanja naročil pa je opekarna pred kratkim ustavila svoj obrat in odpustila delavce. Za Puconce in okolico je to prav hud udarec.

—Strela je udarila v hišo. Te dni so bile v okolici Murske Sobotice precejšnje nevihte z nali in močnim grmenjem. Med nevihto je udarila strela v hišo posestnice Verone Ciglerjeve v Borejcih in povzročila precejšnjo škodo. Strela je razdejala dimnik, poškodovala tudi streho, potem pa porušila in zažgala shrambo. K sreči se ni vžgala hiša in tudi človeških žrtev ni bilo, dasi so bili vsi stanovalci doma.

—Nevaren požar. Nedavno okrog polnoči je začelo goreti gospodarsko poslopje posestnika Aleksandra Počiča v Panovcih. Ker je bila stavba lesena, jo je ogenj na mah zajel in prešel tudi na sosednje zgradbe, ki so bile prav tako iz lesa. Požar je zavzel prav nevaren obseg in je začel ogražati poslopja sosedov v neposredni bližini. Nekaj trenutkov nato se je že vnelo gospodarsko poslopje sosedu posestnika Novaka, kateremu je povzročil največ škodo, ker je bil zavarovan le za malenkostno vsoto. Novaku je z gospodarskim poslopjem vred, v katerem se je nahajalo mnogo krme, zgorela tudi klet, kjer so se nahajali sodi razna živila. Le hitri pomoči požrtvovalnih gasilcev se je zahaliti, da ni postal ogenj usoden za vso vas, ki ima mnogo lesenih zgradb. Vse okoliščine pričajo, da je bila na delu požigaleva roka.

—Večji požar pri Murski Soboti. Pred dnevi okrog polnoči je nastal ogenj pri posestniku Kocijanu Štefanu v Martjanecih, ki mu je zgorelo obširno gospodarsko poslopje. Kljub gašenju številnih gasilnih društev ni bilo mogoče preprečiti, da se ogenj ne bi razširil na sosednja poslopja. Sosednji kravji in konjski hlev je kmalu zajel plamen, iskre so se vsule na kolarnico, odkoder se je požar razširil še na stanovanjsko hišo. Vse goreče stavbe razen gospodarskega poslopja so bile krite s slamo in zgrajene iz lesa. Le stanovanjsko hišo so delno rešili; pogorela je le streha. Z največjim naporom se je posrečilo rešiti živino iz hlevov, medtem ko sta gospodarsko orodje in krma postala žrtev plamenov.

—Zet je ubil taščo. Pred leti se je priženil iz Trnja v Dolnjo Bistrico h Gyevekovim Peterec Jožko. V začetku sta bila v družini mir in soglasje. Počasi se je pa ta sloga izpremenila v stalne prepire. Neposredni povod za usodni prepri je bil malenkosten. Zet Jožko je prišel domov in šel v kuhinjo, da poišče v peči jed. Žena je bila tedaj na polju. Peterec je vzel zajemalko, a v tistem trenutku je priskočila tašča in mu jo vzela, češ: "Ta je moja, vzemi si svojo!" Beseda je dala besedo in prišlo je do spopada. Tašča je udarila zeta z zajemalko po roki, on pa jo je pričel tolči s pestjo, kamor je priletelo. Naposled jo je brenil z nogo pod rebra, da je zletela v klet, padla na prag in se pobila na glavi. Jožko jo je še odnesel v posteljo, nato pa kar odšel od hiše. Žena je potem izdihnila. Dogodek je tem bolj razburil vso okolico, ker je to že tretji primer nasilne smrti v kratkem času v črenovski župniji. Zadnji dogodek je zlasti žalosten zato, ker ima Peterec dva otroka in vsak čas pričakujejo še tretjega. Peterec se je sam javil orožništvu.

—Največja prekmurska opekarna je ustavila obrat. Opekarna v Puconcih, last podjetnika Hartnerja v Murski Soboti, je največje podjetje v Prekmurju. V svojih obratih je zaposlovala okrog 200 delavcev. Zaradi pomanjkanja naročil pa je opekarna pred kratkim ustavila svoj obrat in odpustila delavce. Za Puconce in okolico je to prav hud udarec.

—Strela je udarila v hišo. Te dni so bile v okolici Murske Sobotice precejšnje nevihte z nali in močnim grmenjem. Med nevihto je udarila strela v hišo posestnice Verone Ciglerjeve v Borejcih in povzročila precejšnjo škodo. Strela je razdejala dimnik, poškodovala tudi streho, potem pa porušila in zažgala shrambo. K sreči se ni vžgala hiša in tudi človeških žrtev ni bilo, dasi so bili vsi stanovalci doma.

—Nevaren požar. Nedavno okrog polnoči je začelo goreti gospodarsko poslopje posestnika Aleksandra Počiča v Panovcih. Ker je bila stavba lesena, jo je ogenj na mah zajel in prešel tudi na sosednje zgradbe, ki so bile prav tako iz lesa. Požar je zavzel prav nevaren obseg in je začel ogražati poslopja sosedov v neposredni bližini. Nekaj trenutkov nato se je že vnelo gospodarsko poslopje sosedu posestnika Novaka, kateremu je povzročil največ škodo, ker je bil zavarovan le za malenkostno vsoto. Novaku je z gospodarskim poslopjem vred, v katerem se je nahajalo mnogo krme, zgorela tudi klet, kjer so se nahajali sodi razna živila. Le hitri pomoči požrtvovalnih gasilcev se je zahaliti, da ni postal ogenj usoden za vso vas, ki ima mnogo lesenih zgradb. Vse okoliščine pričajo, da je bila na delu požigaleva roka.

—Večji požar pri Murski Soboti. Pred dnevi okrog polnoči je nastal ogenj pri posestniku Kocijanu Štefanu v Martjanecih, ki mu je zgorelo obširno gospodarsko poslopje. Kljub gašenju številnih gasilnih društev ni bilo mogoče preprečiti, da se ogenj ne bi razširil na sosednja poslopja. Sosednji kravji in konjski hlev je kmalu zajel plamen, iskre so se vsule na kolarnico, odkoder se je požar razširil še na stanovanjsko hišo. Vse goreče stavbe razen gospodarskega poslopja so bile krite s slamo in zgrajene iz lesa. Le stanovanjsko hišo so delno rešili; pogorela je le streha. Z največjim naporom se je posrečilo rešiti živino iz hlevov, medtem ko sta gospodarsko orodje in krma postala žrtev plamenov.

—Zet je ubil taščo. Pred leti se je priženil iz Trnja v Dolnjo Bistrico h Gyevekovim Peterec Jožko. V začetku sta bila v družini mir in soglasje. Počasi se je pa ta sloga izpremenila v stalne prepire. Neposredni povod za usodni prepri je bil malenkosten. Zet Jožko je prišel domov in šel v kuhinjo, da poišče v peči jed. Žena je bila tedaj na polju. Peterec je vzel zajemalko, a v tistem trenutku je priskočila tašča in mu jo vzela, češ: "Ta je moja, vzemi si svojo!" Beseda je dala besedo in prišlo je do spopada. Tašča je udarila zeta z zajemalko po roki, on pa jo je pričel tolči s pestjo, kamor je priletelo. Naposled jo je brenil z nogo pod rebra, da je zletela v klet, padla na prag in se pobila na glavi. Jožko jo je še odnesel v posteljo, nato pa kar odšel od hiše. Žena je potem izdihnila. Dogodek je tem bolj razburil vso okolico, ker je to že tretji primer nasilne smrti v kratkem času v črenovski župniji. Zadnji dogodek je zlasti žalosten zato, ker ima Peterec dva otroka in vsak čas pričakujejo še tretjega. Peterec se je sam javil orožništvu.

—Največja prekmurska opekarna je ustavila obrat. Opekarna v Puconcih, last podjetnika Hartnerja v Murski Soboti, je največje podjetje v Prekmurju. V svojih obratih je zaposlovala okrog 200 delavcev. Zaradi pomanjkanja naročil pa je opekarna pred kratkim ustavila svoj obrat in odpustila delavce. Za Puconce in okolico je to prav hud udarec.

—Strela je udarila v hišo. Te dni so bile v okolici Murske Sobotice precejšnje nevihte z nali in močnim grmenjem. Med nevihto je udarila strela v hišo posestnice Verone Ciglerjeve v Borejcih in povzročila precejšnjo škodo. Strela je razdejala dimnik, poškodovala tudi streho, potem pa porušila in zažgala shrambo. K sreči se ni vžgala hiša in tudi človeških žrtev ni bilo, dasi so bili vsi stanovalci doma.

EARL DERR BIGGERS:

KITAJČEVA PAPIGA

"Kje? Na katerem igrišču?" "Sodim, da je v Burlingamu?" je vzdihnil Bob v telefon.

Pa — o sijajna, plava ženska! se je na tihem vzradostil Bob — je odgovorila tajnica: "Danes ne! S prijatelji je nekam odšel! Več ni sporočil."

"Hvala lepa!" je odleglo Bobu. "Moje obvestilo mu položite na mizo!" Odzvonil je. "Preneumno, oče je odšel igrat golf in nihče ne ve, kam."

Madden je zaklel. "Ta stara prismođa! Naj bi se brigal rajši za svoj posel..."

"Ampak, spoštovani gospod Madden —"

"Golf, golf! Uničil je več zmognih mož kakor žganje! Če bi se bil jaz klatil po sportnih igriščih, bi ne bil to, kar sem danes. Ko bi imel vaš oče le trohico možganov..."

"Sedaj mi je pa dovolj!" Ogorčen je planil Bob kvšku.

Na mah se je spremenilo Maddenov obnašanje. "Žal mi je — toda priznali boste, da je to bedasto. Danes sem hotel odriniti in niz moram le imeti."

"Saj danes je še zgodaj! Biseri lahko še pridejo."

"Upam," je nasajeno renčal in mršil obrvi. "Takih traperij nisem vajen — pomnite to!" Jazen je trdo odšel.

Bob je zamišljeno gledal za njim. Ta Madden, veliki P. J., lastnik tolikih milijonov, se trdovratno drži tega malega

A. ACHLEITNER:

Gospodična s pošte

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

Vrata so zaklenjena. Sliši se po okoli hiše in videli vrto okno, a tudi drugače precej sledov, ki so pričali, da je nekdo vdrl silno v župnišče. "Vlom, umor!" so zavreščale babnice, fantiči so med rjojenjem skočili po orožnike, možje in fantje so tekli po vile in kose, da potolčejo vlomilce in morilce. Nihče pa si ni upal odpreti zadnjih vrat. Z nasajenimi bajoneti sta pritekla oba orožnika, ki sta po prečuti noči baš legla. Takoj je zapovedal Anzelgruber može v kordon okoli župnišča in jim naročil, da ne prepuste nikogar. Nato je poskušal odpreti zadnja vrata. Bila so odprta. Previdno sta šli "očesi postaviti" od sobe do sobe. In glej, v svoji spalnici leži na tleh prečastiti. V ustih ima zatlačeno cunjco, zvezali so ga za roke in noge, tako da se ni mogel ganiti ter je bil od mraza kar plav. Takoj ga je Anzelgruber opustil ter spravil v posteljo. Župnik je nato povedal, da so malo pred jutrom štirje potepuhi vlomili v župnišče, ga v spanju napadli, zvezali ter mu zamašili usta. V ravno takem položaju sta orožnika našla kuharico in dekle. Nemo goče pa je takoj ugotoviti, kolika je škoda.

Orožnika sta takoj preiskala vso hišo, vendar pa o vlomilcih ni sledu. Ti so se očitno, kakor to dokazujejo odklenjena zadnja vrata, po izvršenem zločinu, mirno čez župnijski vrt odstranili. Vlom v župnišče je bil vsekakor dobro pripravljen in denjen, a očitno je, da so gospodje pri okrajnem glavarstvu napačno raztolmačili kako znamenje. Anzelgruber je ostal v svrhu nadaljnih ugotovitev v župnišču, a Lampi je moral takoj na kolodvor, od koder je brzojavil glavarstvu. Zvečer pa je prispel z lastnim vozom okrajni glavar ter sodna komisija s preiskovalnim sodnikom na čelu. Župniki v hribih navadno niso bogati, zato tudi ni bila škoda velika. Vendar pa so "trije krokarji" in "strelec" odnesli župniku nekaj prihrankov in plačo zadnjega meseca. Župnikom so nato gospodje razpravljali o zločinskih znamenjih ki so jih našli na kažipotu. Vsekakor pomeni "čaša" še kaj drugega, nego gostilno.

"Ako mi dovolite," je dejal župnik, "kako pa je izgledalo to znamenje?"

Glavar je takoj znamenje narisal. Tedaj pa je vzkliknil župnik: "Pomota je pojasnjena! To je znamenje ne pomeni čaše in gostilne, pač pa kelih, tedaj župnika ali župnišče. Škoda, da nisem tudi jaz deske videl, ker sem prepričan, da bi sedaj imeli toli zločince, kolikor bi jaz imel še svoj denar!"

"Človek nikdar ne ve vsega," je vzdihnil glavar.

"A jaz bom novo razlago vključil v svojo zbirko. Tako zmota se ne bo nikdar več zgodila," je pristavil sodnik.

In to pot še je Anzelgruber smehljaj.

ŠTIRINAJSTO POGLAVJE

Novo leto je minilo in poštni promet je prešel zopet v stari red. Prihajalo je povečini le kakih dvanaest pisem in pošiljk dnevno, kar vsekakor ni povzročilo Lini mnogo dela. Vendar je prinesel Joža na Svete trije kralje s kolodvora med drugimi tudi uradna pisma, katerih se je Lina ob prvem pogledu skoro ustrašila. Na zavitkih je bil pečat: "C. Kr. Deželna sodnija v Celovcu." Pisma so bila naslovljena na doktorja Gričarja, barona, njegovega nadlovca Antona in na Silvestra. Četrto pa,

drugače. Zakaj pa je pustil lovec obstreljenega Silvestra, ko je bil vendar tako grozno ranjen, ležati v gozdu. Gotovo bi bil poginil, da ga nisem našel jaz. In nezaslišano je, na človeka streljati z ekspanzivno kroglo."

"Mar boste morali na to pri-seči?"

"Kot izvedenec vsekakor."

"To vam bo grajšček zameril."

Ivan je samo skomignil z rameni in dejal: "In četudi — jaz pač ne morem drugače!"

"Mar vam ne bo žal, gospod doktor? Bili ste vendar grajski zdravnik!"

"Seveda sem bil. Človek pa mora mirno prenesti, kar mu usoda nakloni."

"Prav imate, gospod doktor. Saj tudi meni ni baš prijetno."

"Vsekakor vam je zelo dolga v tej poštni klavzuri?"

"Pozi mi seveda. Dokler bo sneg, skoro ne morem iz hiše. Vendar se ne pritožujem. Saj prinaša služba česče kaj zanimivih sprememb. In zato se enkrat prisrčno hvajla, da ste se me za Božič domislili! Zelo drago mi je bilo v tej samotni in baš na božični večer."

"Zelo me veseli, gospodična Lina!"

"Čudim se le, kako ste se me spomnili baš na ta večer?"

"Vidite, gospodična, stvar je prav posebna. V moji domači hiši ne napravljajo jasle ali drevesca, kakor je to navada drugod. Vsakdo dobi kupček orehov in suhega sadja ter medenjaka. Jaz sem dobil samo medenjaka. In ko sem prišel z njim v svojo sobo, sem se domislil, kako sva onega dne skup šla v Jezerko vas in tedaj..."

"Tedaj ste mi poslali svoje božično darilo!"

"Zopet je Lina ljubko zarudela, z lic ji je žarelo veselje. Že je hotel Ivan priviti dekleta k sebi, dejati ji sladko besedo, ko je naktar obrnil pogled na rumen zavitek, v katerem je bil poziv pred sodišče. V trenutku so ga minili nežni občutki. Skoro hladno se je poslovil in odšel. Razočarana Lina pa je zopet sedla za mizo."

Pred kezenskim senatom deželnega sodišča so bili zbrani povabljeni iz Jezerske vas. Temu je gledal pred se nadlovca Anton, hladno rezerviran je bil baron, ki je komaj odvrnil Ivanov pozdrav, preplašen je bil enoroki Silvester, službeno ponosen Anzelgruber. Nekakega občutka neprijetnosti se Ivan ni mogel otežiti. Vsa zadeva mu je bila že vnaprej neprijetna. Sodniki in pisarji so že bili na svojih mestih, ravno tako tudi državni pravdnik. Antonu je preskrbel baron odvetnika. Po rešenju formalnosti in čitanju

orožniškega poročila, je bila prečitana obdolžba proti Silvestru in sicer radi poskušene umora in kraje v lovskem revirju. Take obtožbe Silvester ni pričakoval. Prepričan je bil, da bo Anton sedel "na klopi" in sicer radi ekspanzivne krogle. Silvester je tudi brez daljinega nato priznal, da je nameril puško na Antona. Senat je pričel obravnavati nato drugi slučaj. Po novem zaslišanju obeh obtožencev, je sodišče ugotovilo, da je ravnal Anton v silobranu. Vendar pa je streljal napadenec v tem slučaju s kroglo, ki se je po mnenju izvedencev morala kaj razločevati od navadne, vsaj po učinku, ki ga je imela. Nato je bil zaslišan doktor Gričar. Čim je stopil naprej, ga je baron swareče pogledal. Doktor Gričar pa je o slučaju jasno in natančno poročal ter pripomnil, da so morale biti rane povzročene na vsak način po ekspanzivni krogli, t. j. po taki, ki je imela v sebi drug naboj, tako da se je razletela v rani sami, ker je roka bila popolnoma zdrobljena in so bila ranjena tudi prsa. Nadlovec Anton je pri zaslišanju izjavil, da je prišla dotična krogla le po nesrečnem naključju v cev puške, a ne namenoma. Obžaluje žalostno naključje in prosi, naj bi ga vsled tega ne kaznovali. Streljal pa je v resničnem silobranu.

Za lovcev je bil zaslišan baron, dali kot lastnik lova sam strelja z ekspanzivnimi krogli, in če jih tudi daje svojemu osobju. Baron je hitel zagotoviti, da smatra take krogle proti lovski časti, poleg tega pa taka krogla žival tako raztrga, da je skoro neužitna, kje da bi se jo dalo nato prodati. Tudi mora zanikati, da bi take krogle dajal svojemu osobju.

Nadlovec Anton je postal nekoliko nemiren in to je zapazil državni pravdnik.

Že je mislil baron, da je rešen, ko ga je nenadoma presenilo vprašanje senata:

"Gospod baron, kje se take krogle kupujejo?"

"Ako se ne motim, jih lahko dobite na Dunaju."

Tedaj pa se je zaletel Anton: "Naše so iz Gradača."

Po bliskovito je zahteval državni pravdnik, da se ta izjava vpiše v zapisnik. Tudi sodniki so si jo zapisovali. Miren je ostal le predsednik senata ter razlagal Antonov medklie in ga logično uporabljal za nadaljnje izpraševanje. Baron je zašel v nekako zadrego. Priznati je moral, da je kupil take naboje v Gradaču, da jih je lastnoročno naročil in tudi dajal svojim uslužbencem.

"S kakim namenom?" je hotel

vedeti predsednik.

"Da pogoje v gotovih slučajih z gotovostjo divjačino, predvsem gamze, "je odvrnil baron.

"Vaša sedanja izjava je v nasprotju s prejšnjo, ko ste trdili, da vam lovska čast ne dopušča streljati s takimi krogli."

Baron se je ugriznil v ustnice, ker se je dal tako zlahka ujeti. Sedaj so zopet poklicali Antona.

"Koliko ekspanzivnih nabojev vam je gospod baron dal poslednjič?"

"I, kak ducat."

"Čemu ste rabili te krogle?"

"Nu, kar je s tako kroglo pogodeno, gotovo obleži."

"Tudi kak divji lovec?"

"Seveda, ako ni tako neumno obstreljen, kakor je bil Silvester."

"Tedaj je bil Silvester slabo zadet?"

Anton je instinktivno molčal.

"Kaj je dejal vaš delodajalec, ko je čul o slučaju s Silvestrom?"

"Kaj je dejal gospod baron? Zmerjal me je."

"Zakaj?"

"Ker sem tako slabo opravil."

"Kaj menite s tem?"

"Ker sem slabo zadet."

"Tedaj želi gospod baron, da zadenete divjega lovca, v slučaju, da se zoperstavlja, "boljše?"

"To želi vsakdo! Name in na moje tovariše preži neprestano smrt. Ako kakega lumpa zasajimo in če nameri takoj puško, potem tudi nam ne sme nihče zameriti, ako naša puška poči."

"Kaj bi se zgodilo divjemu lovcu, ako ga na primer taka krogla pogodi sredi prs?"

"Prav lepo ga raznese," se je nepremišljeno posmehljaval Anton.

Predsednik ga je radi smejanja ukoril in vprašal dalje: "Koliko ekspanzivnih krogel pa nosite navadno s seboj?"

"Zakaj?"

"Kakor je."

"Kaj menite s tem?"

"Zavisi pač od revirja."

"Kako naj to razumemo?"

"Hm, vsak revir ni enako nevaren."

"Menite z obzirom na divje lovec?"

"Da."

"Mar je revir, v katerem ste zasačili Silvestra jako nevaren?"

"Mislim, da je. Že štirikrat so name streljali, dvakrat od zadaj. Ampak, hvala Bogu, lumpi slabo streljajo!"

"Ko se podaste v jako nevaren revir, tedaj izrečno jemljete s seboj ekspanzivne naboje?"

Baron je spoznal nevarnost tega vprašanja in se je hotel vmešati. Predsednik pa mu je to takoj zabranil. Sedaj pa je hotel Anton zopet vse tajiti in trdil, da on ničesar ne ve.

(Dalje prihodnjič)

Družina Let Philbin iz Toledo, O., ki obhaja na isti dan svoj rojstni dan. Oče, mati in hčerka, vsi trije imajo svoj rojstni dan v juniju.

V SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SINA IN BRATCA

ANTHONY LEVSTEK

ki je umrl 22. junija, 1929

Kruta smrt čemu, odvzela sina, bratca dragega? Kar najraje smo imeli, vzela s tega si sveta.

Leti tri so že minila, kar odšel si proč od nas, črna zemlja Te pokriva, ran izbrisal ni še čas.

Bridki čas je bil ločitve, ko za vedno si zaspal, v srečo pa smo si želeli, da bi še pri nas ostal.

Z Bogom, dragi, mirno spavaj večno spanje v grobu tam! V raju svetem tam uživaj radost nam neznano vsem.

Žalujoči ostali.

Cleveland, O., 22. junija, 1932.

THE OLD HOME TOWN

Registered U. S. Patent Office

By STANLEY

VABILO NA PIKNIK

KATEREGA PRIREDI

društvo Mir št. 142 S. N. P. Jednote

PIKNIK SE VRŠI NA PINTARJEVIH FARMAH

V NEDELJO 26. JUNIJA

Društvo Mir je bilo in je pripravljeno napraviti veliko zabave in veselja na pikniku vsem navzočim. Na tem pikniku se bo vrtilo kolo (pa še kako) in vsak navzočim bo imel priliko dobiti košaro polno kave, sladkorja in sadja.

Igrala bo godba trio: Janc Paul harmoniko, Frank Ovanin banjo in Tony Sernel saksofon. Odbor skrbi, da bo vse v najboljšem redu. Prijazno vas vabi

ODBOR